

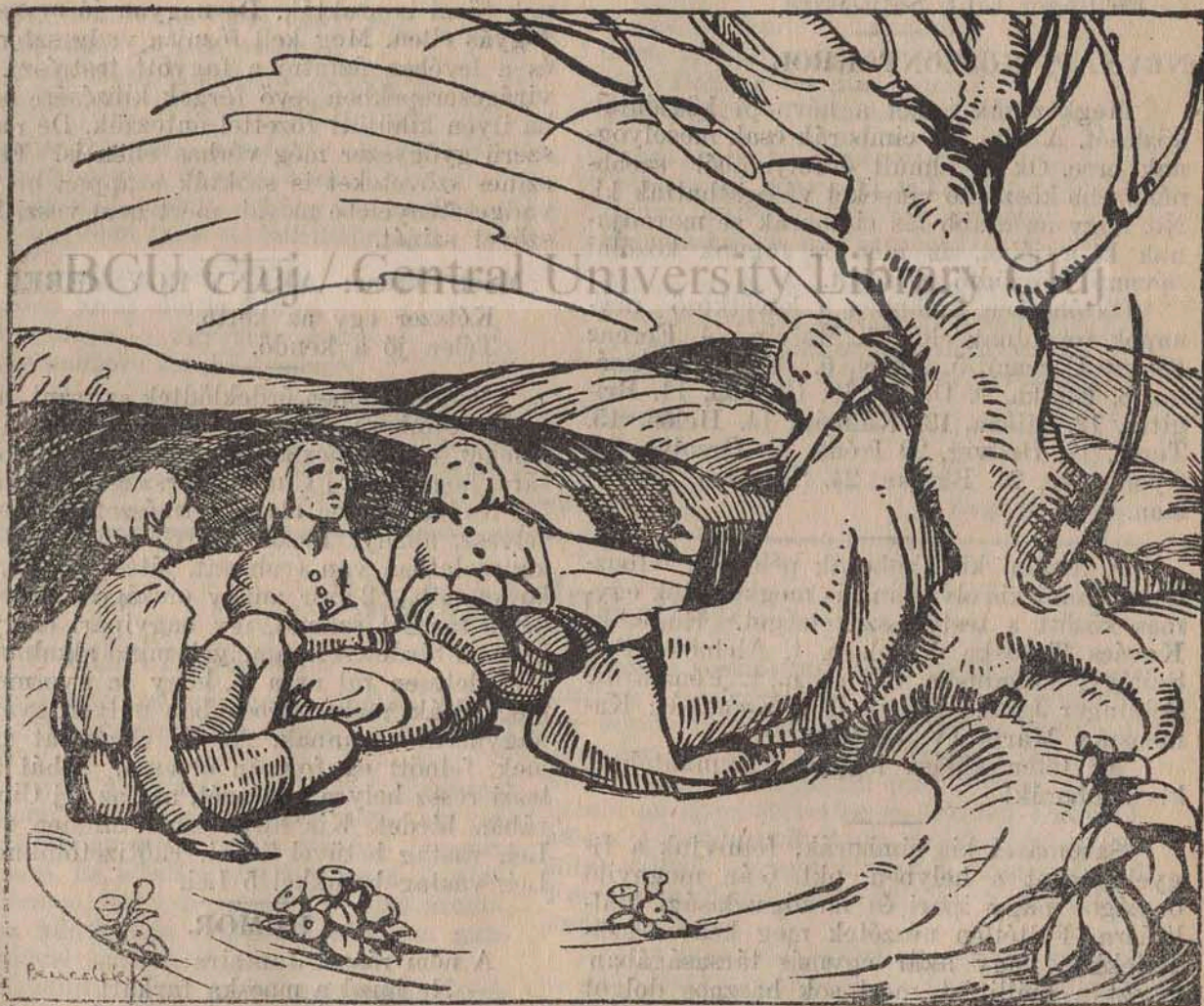
UJ CIMBORA

Az Uj Cimbora Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ÉS KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA

Őszi kép

ARPÓSÁGOK — TARKÁSÁGOK TOBORZÓ.

Toboroznak fáradhatatlanul az ügyes kis cimborák, akik meg is érdemlik a kitüntető dicséretet. Az e heti toborzás eredménye:

Nagy Loránd, Ploesti toborozta **Bálint Lilikét**, Hegyesy **Karcsit**, Ploesti.

Reßmann Baba, Satu-Mare Krájsi **Nusikát**, Satu-Mare.

Román Kató, Satu-Mare: **Néma Margit** és **Echlinger Lilit**, Satu-Mare.

NÉVNAPI KÖSZÖNTŐKRŐL

Megkezdjük ismét a névnapi köszöntők közlését. A régi kis cimborák csak mosolyognak erre. Ők az elmúlt évfolyamból szebbnél szebb köszöntő verseket válogathattak ki. No, hogy az újabb kis cimborák se maradjanak ki a jóból, az idén is fogunk közölni névnapi köszöntő verseket.

Októberben különben a következő névnapok fordulnak elő: 1. Malvin, 4. Ferenc (Szent Ferenc), 5. Aurél, 6. Brunó, 7. Amália, 8. Etelka, 9. Dénes, 10. Gedeon, 11. Brigitta, 12. Miksa, 13. Kálmán, 14. Helén, 15. Teréz, 17. Hedvig, 20. Iréne, 21. Orsolya, 23. Gyöngyike, 25. Blanka, 24. Salamon, 28. Simon.

A livadai kis cimborák példáján felbuzdulva Seini kis olvasóink is megkötötték egymás között a testvér-szövetséget. Elnökiük: **Kovács Teruska V. el. o. t.** Elnök: **Pop Szilágyi Magduska IV. el. o. t.** Pénztáros: **Schlinger Jucika III. el. o. t.** Krónikás: **Kamenszky Márta IV. el. o. t.**

Az Isten áldása legyen a munkátokon, kis cimborák!

Satumarei kis cimborák, felhívjuk a figyelmeteket a helyben, okt. 6-án megnyíló országos nagy ipari és mezőgazdasági kiállításra. Feltétlen nézzétek meg kedves szüleitekkel, vagy akár egymás társaságában is ezt a kiállítást, mert sok hasznos dolgot láttok és tanultok meg, amelyek mind alkalmasak arra, hogy ismereteiteket bővítsétek.

Mire jó a vadgesztenye?

Gyakran látom így őszi időben, hogy az utcákon felszedik a gyermekek a vadgesztenyét és hazaviszik. S ugyan mit csinálnak vele? Játsszanak, dobálózna, — aztán egyszer csak kikerül a szemétre, pedig a vadgesztenye sok mindenre jó. Éppen most olvastam a „Magyar Nép“ c. újságból, hogy nemesak gyermekeknek, de felnőtteknek is érdemes gyűjteni. Ha megdarálják a **sertések és borjak abrakához is lehet belőle keverni**. Az állatok megszokják és megszeretik. A sertések főzni is szokták. **De nagyon jó orvosság fagyás ellen**. Meg kell főzni a vadgesztenyét és a levében áztatni a fagyott testrészt. A virágcserepekben levő férgék kiűzésére is jó, ha ilyen kihűtött főzettel öntözzük. De nagyobb gyógyyszer még vérhas ellen is. És a színes szöveteket is szokták szappan helyett vadgesztenyelébe mosni, mert nem veszi ki a szövet színét.

Maei Ferenc: ARANY EGYSZEREJY

Kétszer egy az kettő,
Télen jó a kendő.

Miután többen érdeklődtek az iránt, hogy az Uj Cimbora vesz-e fel apró és más hirdetések, ezúton hozzuk az érdekeltek tudomására, hogy az Uj Cimbora országos gyermeklap lévén, minden olyan természetű hirdetést felvesz, amely: 1-ször: a gyermekek életével kapcsolatban van (ruházat, játék, könyv, cukorka, stb.), 2-szor amely országos érdeklődésre tarthat számot, így nagyipari és gyárüzemek hirdetéseit, amelyek mind alkalmasak a hirdetésen túl arra is, hogy a gyermekek megtudják, mely városokban milyen gyárak, nagyüzemek vannak. Az Uj Cimborát gyermekek, felnőtt egyformán olvassa, tehát nem teszi rossz helyre a pénzét, aki az Uj Cimborában hirdet. Kis hirdetésnél minden szó 4 Lei, vastag betűvel 7 Lei. Előfizetőinknek 3 Lei, vastag betűvel 5 Lei.

HUMOR.

A néni rászól Jancsira:

— Ne huzd a macska farkát!

— De néni, én nem huzom. Én csak fogom — a macska ráncigálja.

APÁM MADÁRKAI.

Az én apám najdan, mint gyermek
Barátja volt a természetnek.
... Erdőt, mezőt, mint kis fiucska
Ragyogó arccal sorra bujta.

A zöld réten szedett virágot
S lepkét űzött, ha lepkét látott.
A hangversenyt is meghallgatta,
Aztán a mesét felkutatta.

Versenyt futott a friss szellővel,
Ábrándozott a zöld erdővel.
... Ha a kis gyöngyvirág csilingelt,
Mese szavára mindig figyelt.

Szerette ő a jót s a szépet,
Tetszett neki a csengő ének
S hogy dalt hallott, néhány kis madárt
— Mint többi társa — kalitkába zárt.

A foglyokat a zord időben
Minden jóval ellátta bőven,
Azért mégis — úgy vette észre —
Hogy szomorú sok kis zenésze.

Kiröppentek a csöpp zenészek
S a zöld ágon csengett az ének,
És dobogó szívvvel apám kint
Boldogan nézte madárkáját.

Kutatta miért? ... Hisz mindent kapnak,
Nincs ily dolga más madaraknak.
Azok ott künn éheznek sokat
És mégis mily vigan dalolnak.

Szép tavasz jött! ... Az iskolában
Azt tanulta, mily sok madár van!
S majd mindenik hasznos kis jószág,
Azért védi őket a Jóság.

S szólt a tanító: „Kiméljétek
Őket, rabbá tenni nagy véték,
Mert fiaim a kis madár mind
Szabadságra s otthonra vágyik.“

Apám hallotta s megértette.
Összeszorult gyermeki lelke,
Könny csillogott két kék szemében,
Sajnálkozott a madár népen.

Otthon megállt a rabok mellett
S szólt: „Tudom már, mért keseregtek,
Ne sirjatok! Legyen úgy mint volt!“
... S minden kis ajtót sorra nyitott.

Bodnár Irma.

Állatvédelmi nap

KEDVES KIS CIMBORÁK!

Tudjátok-e, milyen nap október 4-ike?
Nos hát, én mindent elmondok nektek szép
sorjában.

A távoli Angliában él egy Margaret
Ford nevű kedves, aranyszívű néni, aki nagy-
yon szereti az állatokat és mindig nagyon
fáj a szíve, ha állatkinzást lát. Ez a jó néni,
aki különben nagyon gazdag, elhatározta,
hogy az állatkinzás megszüntetésére min-
den erejével küzdeni fog.

Mindenütt, ahol csak megfordul Euró-
pában, Amerikában, előadásokat tartott és
vagyonából igen nagy összegeket költött az
állatvédelem megszervezésére. Sokáig küz-
dött, fáradott, míg 1929-ben összehozta az

első nagy Nemzetközi Állatvédelmi Gyűlést.
Ezen a nagy gyűlésen több ország kiküldöt-
tei ünnepélyes fogadalmat tettek, hogy az
állatokat sohasem fogják kinozni és máso-
kat is minden erejükkel meg fognak akadá-
lyozni az ilyen lelketlen cselekedetek elköveté-
sében. Elhatározták, hogy minden évben ok-
tóber 4-ikén, a nagy állatvédő Assisi Szent
Ferenc halálának évfordulóján *) állatvédő-
napot tartanak.

Ez a szentéletű férfiú nagyon szerette
és ahol csak módjában állott, mindenütt
megvédte az állatokat a kegyetlen emberek

*) Assisi Szent Ferenc 1226. okt. 4-én halt
meg.

kinzásaitól. És 1929. óta a művelt Angliában, Franciaországban, Svájcban és Amerikában mindig megünneplik október 4-ikét. Így aztán ezekben az országokban évről-évre nő az állatvédők száma.

Ugy-e a ti kis szivetek is elszorul, ha látjátok, hogy egy vásott, rossz gyermek kitépi a szép, színes lepke szárnyait és lábait, s aztán eldobja a szerencsétlen, megcsontított teremtet, hogy órákig tartson halálvergődése, — vagy ha egy kétségbeesetten esipogó madarat láttok eszeveszetten röpködni a fészke körül, amelyből az előbb lopta ki a kis pelyhes fiókákat két gonosz fiu, — vagy ha egy durva kocsist láttok, aki véresre korbácsolja kiéhezett lovát, mert a sulyosan megterhelt kocsit nem bírja tovább vinni? Ugye ez a sok szenvedés nektek is fáj? Hiszen a szegény rovarok, szárnyasok és az összes négylábu állatok is éppen úgy éreznek, mint ti.

Annak a madáranyának is éppen akkor a bánata és a kétségbeesése, amikor meglátja, hogy az ő szeretett, féltve őrzött fiókáit vásott gyermekek elrabolták, mint amekkora a ti anyukátoké volna, ha egyszer hazatérve a lakást üresen találná és megtudná, hogy gonosz emberek elraboltak benneteket.

Es ugye, milyen jóleső érzés az, ha egy gonosz állatkinzótól elvett kis madárnak visszaadjátok a szabadságát és látjátok, hogy a megszabadított kis rab milyen boldogan száll tova a ragyogó napsütésben, — vagy ha egy-egy utcára kidobott kis cicának, vagy kutyának enni adtok. A hálás állatszemek néma köszönete nagyobb örömet szerez, mint a legszebb képeskönyv, hajasbaba, vagy akár egy eleven lovaeska.

Kedves kis Cimborák! Most már tudjátok, hogy milyen ünnep október 4-ike. És ugye azt is tudjátok, hogy mit kell tennie ezen a napon mindenkinek, aki a Jóistent egy-egy jócselekedettel akarja megörvendeztetni?

Hát rajta, mutassátok meg, hogy ti is vagytok olyan műveltek és nemesszívűek, mint az angol, francia, német, svájci és amerikai gyermekek! Határozzátok el magatok-

ban, hogy soha, semmi körülmények között állatot kinozni nem fogtok, s ha állatkinzó pajtásra, vagy akár egy goromba kocsisra találtok, aki állatait ütlegeli, szép szóval igyekeztek meggyőzni őt arról, hogy milyen kegyetlen tettet követett el a védtelen állatokkal szemben. Alakítsatok egymás között kis állatvédő egyesületeket.

S tegyétek le az állatvédők fogadalmát, mely a következő:

1. Fogadom, hogy soha semmiféle állatot kinozni nem fogok.

2. A hasznos kis madarak fészket meg nem rongálom, ki nem rabolom.

3. Az ártalmas, kártékony rovarok és állatok kinjaiban sem fogok gyönyörködni, hanem a lehető leggyorsabban fogom őket elpusztítani, hogy minél kevesebb fájdalmat érezzenek.

4. Az állatkinzást teljes erőmből igyekszem megakadályozni és az állatkinzókat feljelenteni, hogy méltó büntetésüket elvehessék.

5. Beteg, sebesült és csapdábakerült hasznos és házi állatoknak lelkiismeretes segítséget nyújtok és szeretettel igyekszem enyhíteni kinjaikat.

Isten engem úgy segítse!

Most még csak azt akarom mondani, hogy arról a szép kis ünnepélyről, amelyet tanítóitok minden bizonnal megtartanak október 4-ikén, küldjétek beszámolót a jó Szerkesztő Néninek és azt is írjátok meg, hogy addig hány állaton segítettetek. Mert ne feledjétek el, hogy jócselekedeteiteket — éppúgy, mint a rosszakat — nemcsak a Jó isten, hanem az Uj Cimborá is számon tartja!

Pläiesti—Kövend.

Kormos Jenő.

Melyik tóba nincsen viz?

Talpas és Barnabás kalandos utazása repülőgépen

IRTA: TELEKY DEZSŐ

2

— Ne légy olyan aggodalmas, Barnabás! Milyen macsó vagy te? Különb, hogy megnyugtassalak, annyit elárulhatok, hogy a repülőgépet néhány nap múlva sértetlenül visszahozzuk, s ismét átadjuk a gyárnak. Szóval a gépet nem raboljuk el magunknak véglegesen, hanem csak kölcsönbe vesszük. Érted-e?

— Kölcsönbe vesszük? No így már szebben hangzik! Így már értem! Akkor ez a kaland csak amolyan rossz tréfa lesz?

— Rossz tréfnak azért is lehet mondani, mert könnyen belekerülhet a mi bundánkba.

— Egy kis izgalomtól nem félek! Egyetlen becsületes medve sem riad vissza a vesztélyes kalandoktól. Ha éppen kell szétütni is tudok. Ismered ugye a mancsomat? s Barnabás olyan keményet ütött a bükkfaasztalra, hogy még Talpas koma is összeresztett.

— Tyűh, a muzsikádat!... Ne, te, ne, milyen erősen szól! Macsó vagy a talpadon! — dicsérte meg Barnabást elismerően Talpas. — Nagyszerű, éppen ilyen kemény leányra van szükségem.

— Utolsó találkozásunk óta megizmosodtam! — felelte Barnabás eléggülten. — De így illünk egymáshoz. Te adod az ésszt, a tudást, én adom az erőt, aztán csak megélünk valahogy. Hát hogy is lesz?

— Ma van Gyertyaszentelő Boldogasszony! — szolt Talpas sokatmondóan — és reggel, mikor kiléptem rezidenciámból, mindenütt araszos havat találtam. Nemesak a hegyek oldalán, hanem a völgyek mélyein is. Tudod jól, mit jelent ez!

— Havas Gyertyaszentelő korai tavaszt jelent! — felelte Barnabás, nagyot szírpantva pipájából.

— Nahát! Vége a télnek, s nemsokára beköszönt a szép tavasz — mormogta Talpas meglegedetten. — Eszerint megindulhatunk hosszú, kalandos utunkra. Én ugyanis azt hiszem, hogy a Jegestenger körül sincs olyan hideg tavasszal, mint tél idején. A nyári évszakban pedig még ott sem fogunk megfagygni. Ennélfogva úgy tervezem, hogy mához egy hétre induljunk. Itt a találkozó. Innen megyünk repülőgépet szerezni, Gondoskodnunk kell azonban utravalóról is.

— Hozok majd egy fazék lépesmézet! — vigyorgott Barnabás.

— Mit egy fazék? S mi az a méz? Zsiros konzervekre van szükségünk. Ezek kis helyen elférnek és mégis jókora adagok s jóllaktatók. A zsiros étel fölmelegít. A méz mellett megfagyhatunk.

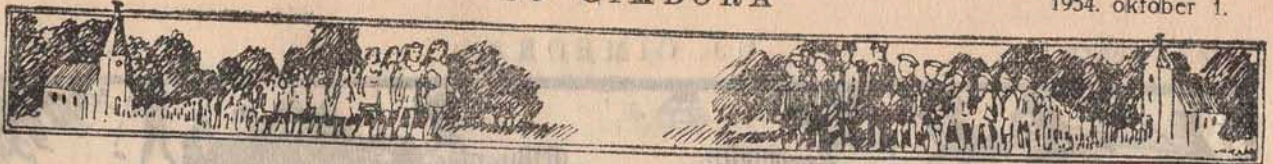
Az ajtó hirtelen megnyílt, s az oldalszobából bekukkintott a jó Talpasné komámasszony. Mint régifajta nemzetes asszony, szép fekete főkötőt viselt. Mikor meglátta Barnabást, eléje sietett, s örvendezve üdvözölte: Jaj, de rég nem láttam, kedves Barnabás!

— Remélem, hosszabb időre szerencsétlen. Mindjárt itt is marasztom ebédre. Nyulpástétomot eszünk és bornyucombot áfonyázzal. Borunk is van Borberekről. S ha úgy tetszik, éjjeli szállásra is szívesen látjuk.

— Igen, igen! Itt maradsz — toldotta meg Talpas a meghívást. Ugyis sok mindenfélét kell még megbeszelnünk.

— Hát ilyen barátságos meghívásnak igazán nem tudok ellentmondani. Köszönöm, köszönöm. Itt maradok. Igazad van Talpas komám. Legalább mindent aprólékosan megbeszélünk.

Talpasné komámasszony sietve távozott

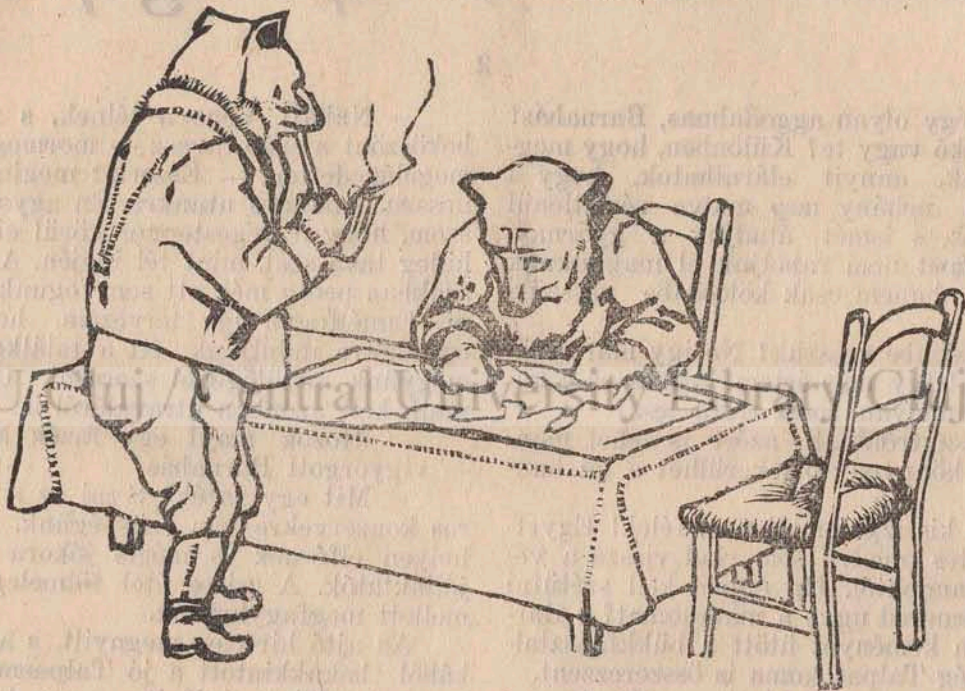

a konyhába, hogy az ebédet mihamarább elkészítse. Talpas és Barnabás ismét magukra maradtak az asztal mellett, s nézegették a nagy térképet.

— Látod-e — szolt Talpas, ujját végig-huzva a térkép alsó részén. — Itt a Hargitán átvackolódunk le a Barcaságba Brasovig. Amint már mondtam, ebben a városban sze-

alatt oda érkezhünk. Egy hetet közöttük időzünk, aztán ismét szépen hazarepülünk. A repülőgépet azután becsületesen visszaviszük a gyárba, nehogy a végén aljas tolvajoknak bélyegezzék meg minket.

— Ugy van! Aztán mit viszünk magunkkal a nagy utra? — kérdezte Barnabás érdeklődéssel.

Talpas és Barnabás magukra maradtak az asztal mellett s nézegették a nagy térképet.

rezzük meg azt a szükséges repülőgépet. S ha valahogy ott nem hagyjuk a fogunkat, hát elrepülünk erre északra, szülőföldünk felett, a maramuresi havasokon keresztül Lengyelország irányába, Litvánia-, Lett- és Finnországon át Norvégia csücskére.

— Hol az a csücsök? — kérdezte Barnabás érdeklődéssel.

— Hát mondjuk itt!

Ilyen keskeny? — Hisz még a farkam sem fér reá!

— Szamár! Csak a mappán ilyen keskeny. Valóságban még egy nagy város is elfér ezen a csücskön, ahol bizonyára már találkozunk fehér mackókkal is. Innen huszonnégy óra

— Nos, meleg felöltőt, bundát, csizmát, prémés sapkát, hogy meg ne fázzunk. Aztán térképeket...

— Én esernyőt is viszek, hogy meg ne ázzunk! — jelentette ki a gondos Barnabás.

— Hát villámhárítót nem vinnél? — kérdezte Talpas tréfásan. — Nincs szükségünk esernyőre komám! Az csak felesleges portéka.

— A parapléról, amelyet legujabban egy gazdag nagybácsimtól örökölttem, nem tudok lemondani, különösen, ho hosszabb utra indulok. — Aztán növeli a tekintélyt is. Erre szükség van, különösen a külföldön.

(Folytatjuk.)

ANNUSKA ÁLMA

(Mesejáték két képben.)

Irla: F. VADNAI HERMIN.

SZEREPLŐK:

Tündérkirály	Ibolya
Tündérkirálynő	Nefelejts
Mese-tündér	Gyöngyvirág
Virágtündér	Tulipán
Tündérleányok	Liliom
Mosónő	Chrysanthemum
Annuska	Rózsa
Hóvirág	Ajlónálló

1. kép. (Amikor a függöny felgördül, a színpadnak csak egy kicsiny része, kb. egy-harmada látszik. Amögött második függöny takarja a tulajdonképpeni, készen berendezett színpadot. Az első kép ezen a kis részen játszik. Nagyon szegényes, de ragyogó tiszta munkásszoba. Személyek: Mosónő, Annuska.)

Mosónő (megsimogatja a sarokban kuporogva alvó kislányát):

Aludj kis leányom
és álmodj szép csodát.
Míg én kinn dolgozom,
Angyal vigyázzon rád.

Kinn hideg szél süvit,
Te ne érezd azt,
Dologba megy anyád,
Te csak aludj tovább.

(Halkan dudolja a szöveg utolsó sorait, mi-
alatt nagykendőt köt a derekára s kimegy).

Annuska (ébredezik): Mintha valaki éne-
kelt volna. (Körülnéz.) Pedig itt nincs senki.
Még anyám sem. (Kívülről hallani a dalt,
csengő hangon énekelve):

Kinn hideg szél süvit,
Te ne érezd azt.

Annuska (fölfigyel): Álmomban is ezt
hallottam. (Kívülről hangzik a dal.)

Dologba megy anyád,
Te csak aludj tovább.

Annuska (mosolyogva): Igen, igen, most
már egész biztosan emlékszem, hogy álmom-
ban is énekelte ezt valaki. Olyan édes és szép
volt. Hogy én csak aludjak tovább, míg
anyám dologba megy. De azért nem alszom
tovább. Szép rendet csinállok, mire anyám
hazajön. Még bablevest is főzök. (Halkan
dudolja a dalt.) Kinn hideg szél süvit. (Szé-
keket helyre tolja.) Te ne érezd azt.

Dologba megy anyád,
Te csak aludj tovább.

(közben szemes babot önt az asztalra s sze-
melni kezdli s tovább dudolja a dalt.)

Dologba megy anyád,
Te csak aludj tovább.

(Hirtelen nagy fényesség árasztja el a
szobácskát. Egy fehér túllfelhőbe burkolt
tündér lép a színpadra.)

Annuska (bámulva nézi): Milyen csoda-
szép vagy! Kit keressz?

Mese Tündér (barátságosan): Eljöttem
neked segíteni.

Annuska: Milyen jó vagy! De én a mun-
kámért egyedül is el tudom végezni.

Mese Tündér (Annussal együtt befeje-
zik a babszemelést): Nem unod mindennap
ezt csinálni?

Annuska: Soha. Mindig örülök, ha kész
a szobánk, még főzök is valamit mire anyám
hazajön a mosásból.

Mese Tündér: Nincs terhedre a munka?

Annuska: Csöppet sem. Anyámnak sincs
terhére mindennap mosni. Az egyedüli, ami
fáj nekem, az a nagy fiu a szomszédból.

Mese-tündér: Hogy-hogy?

Annuska: Ha készen vagyok a mun-
kámmal, szeretek kimenni a napsütött udvar-
ra, mert a mi kis szobánkba bizony ritkán
süt be a nap. S az a rossz fiu mindig meg
akar verni.

Mese-tündér: Ugyan miért?

Annuska: Mert én kicsiny vagyok s
nem tudom visszaverni. Bezzeg, a háziur fiát
nem bántja. Az erős és nagy.

Mese-tündér (megsókolja Annuskát): Oh

te szegény kislány. Nem is tudtam, hogy a földi gyermekeknek ilyen fájdalmuk is lehet. Jöjj, elviszlek anyámhoz, hol csupa szeretetben és békeségben élünk.

Annuska: De hát ki vagy te? Még soha az életben ilyen szépet nem láttam.

Mesetündér: Én a Mesetündér vagyok. Anyám mindennap leküld a földre, hogy a gyermekeknek mesét mondjak s ha olyan jó lelket találok, mint te, elviszem anyámhoz, hogy a mi szép országunkat lássa.

Annuska (mintegy önmagában ismétli): Mesetündér! Mesetündér! Ugyan ki lehet az anyád, ha te tündér vagy.

Mesetündér: Az én anyám a Tündérkirálynő, aki minden jó gyermeknek örömet szerez. Menjünk hozzá. (Tülfátyolt dob Annuskára, egy kerekken guruló ibolyával süriin telehintett pármát huz maga után, mindketten ráülnek.) Hopp, hopp ott legyenek, ahol akarok! (A párnás kocsit láthatatlan kezek kihúzzák, míg a tündér és Annuska a publikumnak integetnek). Te csak álmodj tovább!

(Függöny.)

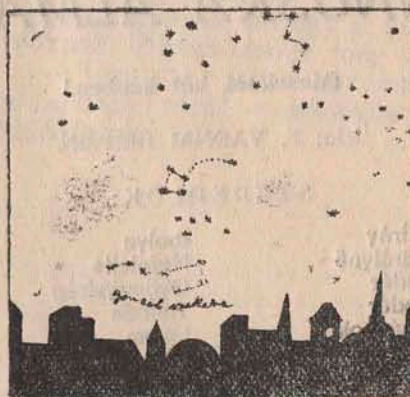
(Amíg az első kis szimpadról elhordják a berendezést, a második függönyt eltávolítják. Kívülről pedig állandóan hangzik az al-tatódal:

„Aludj kis leányom
és álmodj szép csodát,
Míg én kinn dolgozom,
Angyal vigyázzon rád.

Künn hideg szél süvít
Te ne érezd azt,
Dologba megy anyád,
Te csak álmodj tovább.

Dologba megy anyád,
Álmodj, álmodj tovább.“

(Folytatjuk.)

Csillagos égbolt őszi éjszakákon
Cluj—Kolozsvár felett.

KATICA SZÜRETI NÓTÁJA.

Irta: Dezső bácsi.

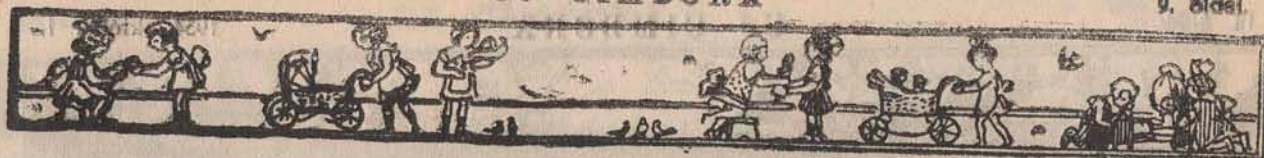
A vashegyi szállásunkben
Szüretelés van ma...
Ihajlárum! Ez a nap a
Mulatozás napja.

A présházban folyik a must...
Mint a méz, oly édes...
Porcellánbabám igyál te is!
Ne légy olyan kényes.

Iddogáljunk, dalolgassunk,
Táncoljunk is! Rajta!
Nem bánom, ha le fog kopni
A két cipóm sarka...

Ejnye baba, szedte-vette,
Ne tátsad a szádat!
Erőltess meg csak egy kicsit
Piros eszímás lábadd.

A tánc közben rázogassuk
Ezt a selyemkendőt...
És kívánjunk apuékknak
Még vigabb esztendőt!...

MADÁRANYÓ SZÓL...

Madáranyó szól: készülj fiam, lányom,
Fésüld a szárnyad csóroddal simára, —
His fészünk szelén, sárguló lombárnyon
Kerjünk megegyeszer fütyös, szép imára.

A hosszú utra kérjük a jó Istent,
Hogy égi gonddal örökjön felettünk, —
Hogy hozzon vissza kikeletkor minket
Es kicsi fészünk helyét ne feledjük!

Madárfiókák készülődve szállnak,
Es bánatosan bucsut csieseregnek,
Fészeknek, fának, szép hazai tájnak,
S a zord tél elől messze menekednek.

Madáranyókák és madárfiókák:
A mi szívünk is bucsut int felétek, —
O, térjete meg, ha nyílnak a rózsák!
Mi visszavárunk — s visszavár a fészek!
Krikszelyi Erzsike néni.

A HAZASZERETET.

Németből fordította: **Winkler Margit.**

(Midőn a franciák az 1809-ik évben Bécs ellen nyomultak, az egyik hadosztálynak vezetőre volt szüksége, akinek segítségével egy fontos terv által éjszakai rohamot gondoltak végrehajtani. A paraszt vonakodott. Erősen telkére beszélt a francia tiszt, aki az egész hadosztály előcsapatának a vezetője volt. A paraszt megmaradt vonakodása mellett. A tiszt hozzáfogott tehát ígéretekkel ostromolni s végre egy zacskó aranyat ígért neki. Minden hiába. Eközben megérkezett a hadosztály maga is s a tábornok haragos volt, hogy az előőrsöket még mindig itt találja. A tiszt elbeszélte, hogy csak egy ember van, aki az utat ismeri, de az vonakodik az utat megmutatni. A parasztot elővezették.

— Vagy megmutatod a helyes utat — szólt a tábornok, vagy agyonlövetlek!

— Jól van — lövess agyon. Ugy meghalok, mint becsületes ember és nem kell hazarúlnom lennem.

— Eredj haza, jó ember — nyujtotta neki csodálkozással a kezét a tábornok, — majd megtaláljuk mi az utat nélkülüled is.

Ej be jó is szüretkor a tövéről szakítani
a finom édes piros és fehér szőlőt.

A seini mesemondó délután és rajzkiállítás.

Szép, napsugaras szeptembervégi délután tartották mesedélutánnal egybekötött rajzkiállításukat a seini kis cimborák. Öröm volt végig nézni a kipirult, csillogó szemű gyermekeseregnek, akik szomjas lélekkel várták a mesét. A nagyok, akiknek lelkéből rég kiölte az élet sok gondja-baja a gyermekkor poezisét, el sem tudják képzelni, hogy mit jelent a gyermekeknek a mese. Szín, szépség, élmény, amiből a lelkük sokszor még hosszú évek múlva, vagy egy egész életen át is táplálkozik. De nemcsak gyermekek, hanem felnőttek is szép számmal látogatták az új cimborák mesemondó délutánját.

Kedves műsor! készített elő nagy szakértelemmel a Török Bernát iskolaigazgató, akinek közreműködéséért ezúton mondunk köszönetet. A bevezető imát Szabó Juditka kis cimboránk mondta, de szerepeltek még: Merli István, Kálmán Irén, Gyarmathy Éva kis cimborák és többen az iskolás gyermekek közül.

A kiállított rajzokat nagy lelkeséssel nézegette a közönség s meglátta belőle, hogy milyen fontos munkát végez az Új Cimborá a gyermekekért.

IMÁDSÁG.

Írta: Szabó Endre.

Az Új Cimborá seini mesemondó délutánján szavallta:
Szabó Juditka.

Nem járok még iskolába,
Nem tudok én zsoltárt,
És azért ma imádságból
Készítettem oltárt.
Az oltárra ráhelyezem
Gyermeki szívemet,
Leborulok és úgy kérem
Én jó Istenemet:
Akkor zsoltárt énekelve
Neved magasztalják,
— Áldd meg Uram azt a népet
S hallgasd meg imáját.

BUBORKA PETI CSINYTEVÉSE.

Piszmota ur nagy álmélkodással olvassa az ujságból, hogy a kalózok kiraboltak egy szeszesempész hajót.

— No, ez a hajó sem fog többé csempészni — mormolja elégedetten Piszmota ur, s nem veszi észre, hogy amíg ő olvas, Buborka Peti tevékenykedik a tintába mártott szivaccsal a feje felett.

Ej! ej! ez a haszontalan Buborka Peti! No, de nem mondom el a dolog végét, mit csinált Buborka Peti, bizonyára ugyanis kitáljátok.

AHOGY KIS MUNKATÁRSAINK IRNAK

ANIKÓ AZ ERDŐBEN.

Napsütéses, zöld erdőben sétál Anikó.
Zsong az erdő madár daltól; füttyent a rigó.
Itt egy virág, ott egy virág,
Jaj de szép most itt a világ.
Színes szárnyu, himes lepke
Száll, csak egyre száll.
Zilah, Bülöni Sárka, I. g. ot.

Hozzászólás a pályázati beszámolókhöz.

Csüry Évike IV. el. ot., Nisipeni a következőképpen bírál:

- I. díj Nagy Loránd,
- II. díj Wenter Sándor,
- III. díj Ambrus Ibolya.

Morar Viktor II. g. ot., Oravita bírálata:

- I. díj Radó Ella IV. g. ot., Timisoara.
- II. díj Wenter Sándor II. g. ot., Brasov.
- III. díj Makó Tivadar IV. el. ot., Resita.

Veszprémi Karesi I. g. ot., Debreczen bírálata a husvétii beszámolókra vonatkozóan:

- I. díj Ambrus Ibolya,
- II. díj Nagy Loránd,
- III. díj Gárdos Boriska.

Gárdos Boriska IV. el. ot., Arad bírálata:

- I. díj Radó Ella,
- II. díj Wenter Sándor,
- III. díj Steinfeld István.

Nagy Dezső, Timisoara, bírálata:

- I. díj: Nagy Loránd.
- II. díj: Csüry Évike.
- III. díj: Makó Tivadar.

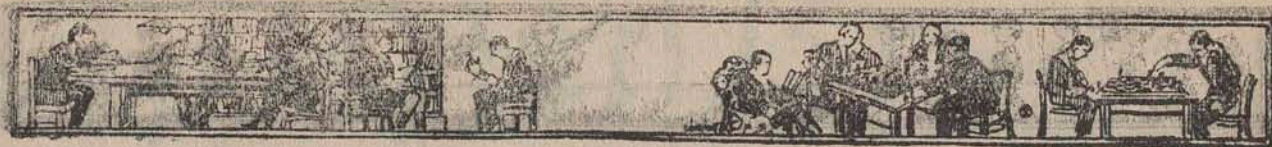
Balogh Magduska, Satu-Mare III. el. ot. bírálata:

- I. díj Ambrus Ibolya,
- II. díj Gárdos Boriska,
- III. díj Csüry Éva.

A Balogh Magda hozzászólásával lezárjuk a „Föld alatt, föld felett“ c. nagymeséhez és a husvétii beszámolók bírálatához való hozzászólást.

Rátok bíztuk, hogy ítéltetek, ki, milyen díjat érdemel. A beérkezett hozzászólások összevetésével a következőképpen bíráttatok:

- I. díj (fényképalbum) Radó Ella IV. g. ot., Timisoara.
- II. díj (bélyegritkaságok) Wenter Sándor II. g. ot., Brasov.
- III. díj (Miki levelezőlapsorozat) Nagy Loránd I. g. ot., Ploesti.

SZERKESZTŐI ÜZENET

Krúzselyi Erzsébel Visaul de sus. Kedves meleg hangu levelének nagyon megörültem. Jól esett olvasni, hogy munkánkat figyelemmel kíséri, hogy úgy érzi, közöltünk a helye. A küldött szép verskért hárlás köszöneté addig is, míg levelére levéllel válaszolhatok. — **Suba Dániel Vulcán.** A küldött linoleum metszetet és a két képet megkaptuk. A „heli piac” rövidesen sorra kerül. A másik két képet is megcsináltatjuk alkalomadtán. Sok gondolata, terve van az Uj Cimborára vonatkozóan — bár lehetne ezeket mind megvalósítani, mi is nagyon szeretnénk. — **Szabó Endra Seini.** Szeretnénk, ha az „Imádság” után kaphatnánk még egy pár szép dolgot. A gyermekek szeretik olvasgatni az ilyen verseket — sőt szavalni is megtanulják. Hálás köszönelünk az Uj Cimborára érdeklődés kifejtett munkásságért. — **Kenderessy Miklósné Turda.** Bár sikerülne ősz végén lemezzel tudára úgy, ahogy azt terveztük. De erre nézve most még semmi biztosat sem írhatok. A forzó munka sikerének nagyon örülök. A kis cimborától már rég nem kaptam levelet, pedig az ő szüzei beszámolóját is várom. — **Pajzos Bálint Pelesul mic.** Nagyon sajnáltam, hogy nem talált itt hon. No, ha legközelebb bejön, nézzen be a szerkesztőségbe, hogy a gyermekeknek szánt ajándékot is átadhassam. — **Bálint István Ceranta.** A kért nyugtát leveled vétele után azonnal elküldtük, megkaptad-e? — **Miklós Jancsika Brasov.** Örültél az üzenetnek, örömdben hozzáfogtál s addig fel sem álltál, míg egy hosszú levelet nem írtál a szerkesztő néni- nek. Az ilyen ügyes bemutatkozó levelet mindig szívesen olvasom. A találós képet nagyszerűen megfejtetted. — **Szabadi Babuka, Bue.** A küldött előfizetési díj megérkezett, így most rendezve van 1933. jul. 1-től 1934. jul. 1-ig. A kiadóbácsi utánanézet, de a most küldött 200 lejen kívül nem kapott más pénzküldeményt föletlek. Ha a szelvény meg van, reklamálhatok meg a postán. Olvasom, hogy a fürdön nagyon jól éreztétek magatokat. No, majd írjatok egy szép szüzei beszámolót az eltelt nyárról. — **Hufira Margitka, Sahumare.** A beküldött megfektetés hibátlan. A sorsoláson részt is vesz. — **Gr. Béli Margit III. o. f. Diciosánmartin.** Már nagyon régen kaptam fölled levelet, éppen ezért lepelt meg kellemesen, mikor Baia-Mare-ről való visszaférésem után a napi postában a te leveled is megtaláltam. A beszámoló sorra kerül. A sorok közül úgy olvasom, hogy sokfelé megfordultál a nyáron. Sok mindent láttál, tanultál. Így az állatkerlben élő valóságban is megismerhetted a földünk különféle állatait. Ocsikédnől nem írtál, hogy ő is veled volt-e? Gondolom, hogy ő is nagyon jól föltölté

a nyarat. — Papolczy Laci, Sághy Gabi és Édi, Merli István és Feri, Kávássy Pannika, Markovits Lórika, Grosz Lórika és Palika, Kamenszky Mártuska, Kovács Teruska, Szücs Katóka, Schlinger Jucika, Thury gyerekek, Budaházy Zoli, Gyarmathy Évi, P. Szikágyi Magduska és Picike, Barbul Lacika, Kálmán Irénke, Ravasz Bözsike, Földes Gabika, Virágh József és Gábor, Németly Magda új kis cimboráink vagytok. Szeretettel fogadunk benneteket az Uj Cimborák testvértáborába. Épüljön, szépüljön a lelkek azokból a verskből, mesékből, amiket ebebn a kis újságban olvasgattok majd s a ti örömitök legyen a szülők öröme is egyszermind, hogy nem hiába áldoznak az Uj Cimboráért. — **Román Katóka, Sálmar.** A találós kép megfektetése beérkezett. Látszik, hogy figyelmesen olvasgattod te ezt a kis újságot, nem csak olyan felületesen, amint azt némely kis cimborá teszi.

DALOLJATOK KIS CIMBORÁK!

ELREPÜLT A FECSKE TÖLÜNK...

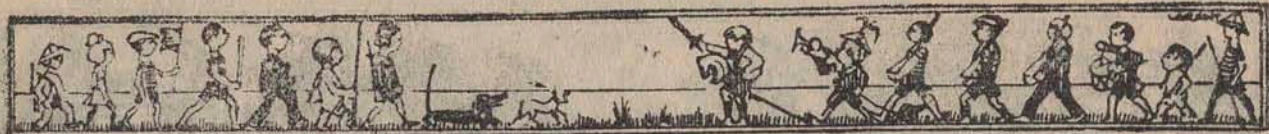
Elrepült a fecske tölünk,
Messze déli tájra.
Itt kietlen pusztá minden,
Ott új élet várja.
Szállj el fecske, ég kísérjen téged,
Majd tavasszal eljössz újra és új élet ébred.

II.

Kis madárka sir az ágon
Elhagyta a párja.
Jó az este, kicsi párja
Szivrepesve várja.
Dalolj, dalolj, enyhül tán a bánat,
Kis szivedben dal ha reppen,
Fédés öröm támad.

KERTÉSZKEDJÜNK, KIS CIMBORÁK.

Az Uj Cimborák kertészkedési munkája iránt mind nagyobb az érdeklődés az országban. Mindenünnen kapjuk a leveleket, hogy a jövő évben is folytassuk a kis cimborák kertészkedési mozgalmát. Szívesen és örömmel teszünk eleget ennek a kérésnek. Virágmag-állományunkat már is rendezzük úgy, hogy már januártól kezdve egész március végéig küldjük a kis cimboráknak rejtvényfejtés és más jutalomképpen a virágmagvakat és azoknak, akiknek az előfizetésük rendben van. Ill mondunk köszönel Török Bernátné urasszonynak Seini, az Uj Cimborának ajándékozott virágmagvakért.

FEJTÖRŐ

Nagybácsi **V**
Sze **S**

Beküldte: Oreg Góbé.

KOR
O **A**

Beküldte: Löwy Évike, Deva.

— evegő — rona — émet — alnok — szfály
— emzel — éter — lom — egény — roda — öfél
A hiányzó betűk kipótolva két nagy város nevéét adják.

Beküldte: Belle Bandi és Piroska, Baraul.

Tál á-é III eq AT

Beküldte: gr. Belhlen Katica, Câmpia-Turzi.

üt $\frac{d}{a}$ **é-a**

Beküldte: Román Kaló IV. el. o. t. Salumare.

PONTREJTVÉNY.

Beküldte Karikás Ilonka II. g. o. t. Salumare.

- Ebből lesz a virág.
- A teremtés koronája.
- A legszebb virág.
- Egy nagy folyam.
- Fiu név.
- Az első ember.

A pontokat megfelelő betűkkel kell helyettesíteni, ahány pont, anny betű.

Orom -

Beküldte: Labud László, István és András, Alba-Iulia.

† R J T $\frac{V}{V}$

Beküldte: Weress Zsófia IV. el. o. t. Cluj

SZABADSÁJTÓ R. T. NYOMDABERELTE

A KIADÓBÁCSI POSTAJA.

Emlékeztek ugye kis cimborák, hogy a nyár folyamán megtanítottunk benneteket arra, hogyan kell kiállítani a pénzes utalványt, ha valamelyik kis cimborába akarja küldeni az előfizetést. Az ügyesebbek meg is tanulták. Azóta már nagyon sokan maguk rendezik lejáratkor az előfizetésüket. Azért küldjük a könyvelési füzeteket, hogy megláthassátok, mikor van a lejárat. Apukának, anyukának sok gondja van, nem érnek rá még ilyen apróságokkal is bábélni, hogy mikor van az Uj Cimborá előfizetésének a lejárat? Azért kell nektek ezt megtanulni, hogy ezzel is kevesebb gondja legyen születeknek. Így rászoktok a pontosságra, hogy minden kötelezettségeteket idejében teljesítsétek.

Az Uj Cimborá csak úgy tud pontos lenni a megjelenésben, ha ti is pontosan bekülditek az esedékes előfizetést.

Tar Károlyné, Baia-Mare. Az elszámolást megbi-
zoztunktól megkaptuk, így összesen két negyedévet
irtunk jóvá, vagyis 1934. jan. 1-től jul. 1-ig összesen
100 leit. — **Stoll Lilike.** Előfizetésed most már dec.
31-ig rendben van. — **Derecskey Sándor.** Előfizetésed
július 1-ig van rendben.

Pál István Baraul 100, Petrovay Szabolcs Cluj
100, Ref. elemi iskola Căpuș 200, Karácsony János
Odorheiu 50, Vanga Irén Chepel 220, Szabó Márta
Turda 50, Nagy Adélka Oar 50, Löwy Éva Deva 250,
Dobay Emilia Făgăraș 100, Simon Piroska Sff. Gheor-
ghe 100, Balogh Éva, Kató, Ildikó Eremieni 100, Ortel
Károly Sighisoara 50, Szabó Jenőke Cluj 67, Loco:
Reszler Kati 17, Soja Ida 43, Szász József 50, Szabó
Béla 43, Huhirta Margit 17, Bartha Zsigmond 17,
Biró Kati 67, Adler Józsika 20, Haraszthy Pali 34,
Szereday József 34, Németh Gyuszi 20, Schwartz Im-
re és Laci 50, Róth Gyula 50, Pálkei Otília 50, Fried-
mann Ági 20, Fried Laci 50, Moskovits Sára, Ernst
50, Schwartz Rózi 34, Balogh József 16, Krémer Józ-
sika 17, Mózes Kareszka 50, Mészáros Imre 20, Stei-
ner Lia 50, Harkácsi Juliska 50.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 L.
A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10
Lei portó. Egyes szám ára 6 Lei. Magyaror-
szágon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Cseh-
szlovákiában 60 ck. — Magyarországi előfize-
tőink kéretnek, hogy hátralékos díjaikat Fe-
renczy Pál gyógyszerész Hosszupályi, Bihar-
megye címre juttassák el.

Főmunkatárs: TELEKY DEZSŐ.

Uj Cimborá szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.